

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että nuorten ensiasunnon hankintaa tukevassa asuntosäästö-palkkiojärjestelmässä (ASP-järjestelmä) luovutettiin hankittavan asunnon enimmäisneliömetrihintaa ja korkotukilainan neliömetrikohtaista enimmäismäärää koskevista rajoituksista. Tämän jälkeen vain korkotukilainan enimmäismäärää rajoitettaisiin. Tarkoituksena on parantaa ensiasunnon ostajien asemaa

ja lisätä heidän valintamahdollisuuksiaan.

Lisäksi ehdotetaan, että nykyisin asunnon sijaintikunnalle kuuluva korkotuen lainmuokaisuuden valvonta siirrettäisiin valtiokonttorille. Lainavarojen käytön eli lähinnä asunnon vuokrauksen valvonta säilyisi edelleen kunnan tehtävänä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. ASP-järjestelmä

ASP-järjestelmän tarkoituksena on helpottaa nuorten ensimmäisen omistusasunnon hankintaa ja edistää asuntosäästämistä. Siinä alle 31-vuotias nuori sitoutuu rahalaitoksen kanssa tehtävällä sopimuksella säästämään erityiselle ASP-tilille asunnon hankintaa varten vähintään 15 prosenttia asunnon hankintahinnasta tiettyjen sääntöjen mukaan. Rahalaitos sitoutuu antamaan vastaantulolainan, kun säästötavoite on saavutettu. Vastaantulolainalle tai sen osalle valtio maksaa korkotukea enintään kuudelta ensimmäiseltä lainavuodelta. ASP-järjestelmä ei ole sosiaalisesti tarveharkintainen eli siinä ei ole tulo- tai varallisuusrajoja. ASP-tuen lisäksi ASP-asunnonostajaa tuetaan korotetun korkojen verovähennyksen, varainsiirtoverovapauden ja omistusasuntolainojen valtiontakauksesta annetun lain mukaisen takauksen maksuttomuuden muodossa.

Vuodesta 1982 vuoden 1999 loppuun

saakka ASP-korkotukilainoja on myönnetty yhteensä noin 127 700 kappaletta. Enimmillään lainoja myönnettiin 1990-luvun alkuvuosina, vuosittain 10 000 – 11 000 kappaletta. Sen jälkeen myönnettyjen lainojen lukumäärä on vähentynyt huomattavasti. Vuonna 1999 ASP-korkotukilainoja myönnettiin enää vain 2 452 kappaletta. ASP-korkotukea maksettiin enimmillään vuonna 1992, jolloin se oli 693 miljoonaa markkaa. Vuonna 1999 korkotukea maksettiin 26 miljoonaa markkaa. ASP-tilejä oli vuoden lopussa voimassa noin 31 000 kappaletta. Uusien ASP-korkotukilainojen osuus kotitalouksille myönnettyistä uusista asuntolainoista oli 1,3 prosenttia, kun se oli suurimmillaan vuonna 1992 noin 15 prosenttia.

ASP-korkotuen suhteellisen merkityksen vähenemiseen on vaikuttanut lähinnä neljä seikkaa. Ensinnäkin yleisen korkotason aleneminen vähensi ASP-korkotuen merkitystä, kun korkotaso ei juurikaan ylittänyt ASP-järjestelmän 4,5 prosentin suuruista omavastuukorkoa. ASP-järjestelmän suhteellista merkitystä on vähentänyt myös muiden kuin ensiasunnonostajien korkojen verovähennys-

tuen nostaminen 25 prosenttiyksiköstä 29 prosenttiyksikköön. Asuntojen hintatason nopea nousu on puolestaan vaikuttanut siten, että se on ylipäättänsä vaikeuttanut nimenomaan ensiasunnon hankkijoiden mahdollisuuksia asunnonhankinnassa. Tätä seikkaa ovat vielä voimistaneet ASP-järjestelmän hintarajat, joiden merkitys on erityisesti kasvukeskuksissa kasvanut asuntojen hintatason noustessa. Tämän esityksen keskeinen tarkoitus on poistaa ASP-hintarajat kokonaan ASP-korkotuen saantia estävänä tekijänä.

1.2. ASP-asunnon enimmäisneliöhinnan ja korkotukilainan määrän rajoitukset

ASP-asunnon enimmäisneliömetrihintaa on rajoitettu. Oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun lain (639/1982) 3 §:n mukaan korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on, että sen avulla hankittavan asunnon hinta ei ylitä valtioneuvoston alueittain vahvistamaa hyväksyttävää enimmäishintaa asunnon neliometriä kohden.

ASP-korkotukilainan enimmäismäärää rajoitetaan kahdella tavalla, toisaalta hankittavan asunnon neliometriä kohden ja toisaalta lainan määrää kokonaisuudessaan. Lain 4 §:n mukaan korkotukilainaksi voidaan hyväksyä asuntosäästösopimuksessa tarkoitettu laina enintään siltä osin kuin se vastaa valtioneuvoston alueittain vahvistamaa markkamäärää asunnon neliometriä kohden. Korkotukilaina ei kuitenkaan saa ylittää valtioneuvoston vahvistamaa enimmäismäärää.

Enimmäisneliöhinnoina ja korkotukilainan määrän rajoituksista on säädetty oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuen edellytyksistä annetuilla valtioneuvoston päätöksillä. Päätöstä jouduttiin 1980-luvulla tarkistamaan asuntojen hintojen noususta johtuen vuosittain. Nykyinen päätös (1100/1988) on ollut voimassa vuoden 1989 alusta alkaen. Päätöksessä on enimmäisneliöhinnat ja korkotuen enimmäismäärät jaettu sekä kuntaryhmittäin että asunnon koon perusteella. Ylimmät rajat ovat ensimmäisessä kuntaryhmässä, johon kuuluvat Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kauniainen. Tässä kuntaryhmässä alle 45 neliömetrin suuruinen asunto

saa maksaa korkeintaan 10 300 markkaa, 45–60 neliömetrin asunto korkeintaan 9200 markkaa ja yli 60 neliömetrin suuruinen asunto korkeintaan 8 300 markkaa neliometriä kohden. Korkotukilainan enimmäismäärä neliometriä kohden on tässä kuntaryhmässä 7 000 markkaa ja korkotukilainan enimmäismäärä on 340 000 markkaa. Toiseen kuntaryhmään kuuluvat kehyskunnista Kerava, Järvenpää, Nurmijärvi, Kirkkonummi ja Tuusula. Kolmanteen kuntaryhmään kuuluvat kaikki muut kunnat.

Asuntojen hintojen voimakas lasku 1990-luvun alussa johti siihen, että edellä mainitut hintarajat eivät estäneet asunnon hankintaa kuin aivan kalleimmilla alueilla. Tällöin katsottiin, että hintarajoja ei ollut kuitenkaan syytä laskea, koska asuntokauppa oli muutenkin vähäistä.

Vuosikymmenen puolivälissä alkanut asuntojen hintojen nousu on aiheuttanut sen, että hintarajoihin mahtuvia asuntoja on vaikea löytää pääkaupunkiseudulla ja eräissä muissa kasvukeskuksissa kuten Tampereella ja Oulussa.

ASP-asunnon enimmäisneliöhinnan ja korkotukilainan neliometrikohtaisen enimmäismäärän rajoitukset ovat myötävaikuttaneet siihen, että nuorilla ASP-säästäjillä on usein vaikeuksia hankkia kooltaan ja sijainniltaan asumistarpeitaan vastaavaa asuntoa. Asunto voidaan joutua hankkimaan esimerkiksi oman työpaikan tai lasten koulun sijainnin kannalta sopimattomalta alueelta. Rajoitukset vaikeuttavat myös nuorten asumista koskevien suunnitelmien tekemistä. Useissa tapauksissa nuorilla on jo ASP-säästämistä aloittaessaan joku tietty kohde tai asuinalue mielessään. Säästöajan ollessa esimerkiksi 2 - 3 vuotta voi kohteen tai asuinalueen hintataso muuttua siten, että asunnon ostaminen ei ole enää mahdollista.

ASP-korkotuki – kuten asuntojen hankintaan kohdistuva tuki yleensäkin - lisää omalta osaltaan jonkin verran asuntojen kysyntää ja voi siten nostaa hintatasoa. ASP-järjestelmän vaikutukset ovat tältä osin kuitenkin vähäisiä, koska ASP-asunnonostajien osuus kaikista asunnonostajista on pieni.

Ensiasunnon hankkijoiden aseman parantamiseksi ja heidän valintamahdollisuuksiensa lisäämiseksi esitetään, että ASP-asunnon

enimmäisneliöhinnan rajoittamisesta luovutaan kumoamalla lain 3 §. Samalla esitetään muutettavaksi 4 §:ää siten, että korkotukilainan neliömetrikohtaista enimmäismäärää koskevista rajoituksista luovuttaisiin. Valtioneuvosto vahvistaisi edelleen alueittain korkotukilainan enimmäismäärän.

1.3. ASP-järjestelmän valvonta

ASP-korkotukeen ja sen käyttöön liittyvät valvontatehtävät on laissa säädetty asunnon sijaintikunnan tehtäväksi. Lain 12 §:n mukaan kunnan viranomaisen on valvottava, että lainavarojen käyttö ja korkotuki ovat tämän lain mukaiset. Rahalaitos ja korkotukilainan saaja ovat velvollisia antamaan asianomaiselle kunnan viranomaiselle tietoja, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, että korkotukilaina on käytetty hyväksytyyn tarkoitukseen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti ja lainaehtoja muutoinkin noudatettu.

Valtiokonttorin tehtävistä ASP-järjestelmän valvonnassa on säädetty alemmalla säädöstasolla, oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetussa asetuksessa (672/1982). Siinä on määrättyä myös kunnan tehtävistä. Asetuksen 4 §:n mukaan valtiokonttorin tulee toimittaa kunnille tiedot myönnettyistä korkotuista. Kunnan viranomaisen tulee tarkistaa, että korkotuen myöntämisen edellytykset ovat olemassa. Korkotukilainan saajan on 4 §:n 2 momentin mukaan kirjallisesti ilmoitettava asunnon vuokrauksesta kunnalle.

Kunnan suorittamaa korkotuen lainmukaisuuden ja lainavarojen käytön valvontaa varten valtiokonttori toimittaa vuosittain kunnille listaukset kunkin kunnan alueella voimassa olevista korkotukilainoista. Tässä yhteydessä kuntia pyydetään suorittamaan listojen tarkistukset ja ilmoittamaan mahdollisista virheistä tai muista valvonnassa esille tulevista seikoista valtiokonttorille. Jotkut kunnat ovat säännöllisesti käyneet hyvinkin tarkkaan läpi valtiokonttorin toimittamat listat, joistakin kunnista palautetta ei ole tullut. Esimerkiksi vuonna 1998 vain noin viidesosa kunnista palautti listat korjauksineen valtiokonttorille. Valtiokonttorin toimittamilla listoilla kunnat saavat tiedot lainansaajan nimestä,

lainan myöntäjästä, ja siitä, onko hankittu osakeasunto vai omakotitalo. Käytännössä kunnat eivät kuitenkaan pysty valtiokonttorilta saamallaan tiedoilla lain edellyttämään valvontaan.

Valtiokonttori suorittaa jokaisen ASP-korkotukilainan osalta korkotuen lainmukaisuuden valvonnan maksaessaan korkotuen rahalaitokselle niiden tietojen osalta, jotka valtiokonttori saa pankeilta ja omasta korkotuki- ja lainatietojärjestelmästä. Näiden tietojen avulla voidaan tarkistaa, että ASP-tallettajaa, hankittua asuntoa ja korkotukilainan ehtoja koskevat edellytykset on täytetty.

Koska valtiokonttorilla on käytännössä parhaimmat edellytykset korkotuen lainmukaisuuden valvonnan suorittamiseen kuin kunnilla eivätkä kunnat ole lain edellyttämää valvontaa aina tehneet, ehdotetaan, että lain 12 §:n valvontasäännöstä muutettaisiin siten, että korkotuen lainmukaisuuden valvonta siirrettäisiin valtiokonttorin tehtäväksi.

Lain 10 §:n 3 momentin mukaan asunto, johon korkotukilaina kohdistuu, voidaan erityisestä syystä vuokrata enintään kahdeksi vuodeksi. Tämän säännöksen valvomiseen valtiokonttorilla ei olisi kuitenkaan käytännössä mahdollisuuksia. Tämän johdosta kunnan toimivalta lainavarojen käytön osalta eli lähinnä ASP-asunnon vuokrauksen valvonnassa ehdotetaan säilytettäväksi.

Korkotuen lainmukaisuuden valvonnan siirtyessä valtiokonttorille olisi syytä tehdä muutos myös 11 §:n seuraamussäännökseen. Pykälän mukaan jos korkotukilainan saaja on käyttänyt lainavarojaan muuhun kun tämän lain mukaiseen tarkoitukseen taikka lainaa hakiessaan antanut olennaisesti virheellisiä tietoja tai salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja, voidaan korkohyvityksen suorittaminen lakkauttaa. Lainan saaja voidaan tällöin kunnan viranomaisen hakemuksesta velvoittaa suorittamaan valtiolle takaisin enintään viisinkertaisena korkohyvitys, jonka valtio on lainasta maksanut. Tätä säännöstä on tarkoituksenmukaista muuttaa siten, että valtiokonttori voisi edellytysten täytyessä päättää edellä mainitun seuraamuksen käyttämisestä omasta aloitteestaan ilman kunnan toimia.

Voimassa olevan 11 §:n nojalla valtiokonttori tekee ratkaisuja, joihin ei ole katsottu

olevan muutoksenhakuoikeutta. Muutoksenhakuoikeuden puuttumista on pidettävä selvänä puutteena. Tämän johdosta esitetään, että lakiin lisättäisiin 11 a §, joka mahdollistaisi oikaisuvaatimuksen tekemisen päätöksestä, jonka valtiokonttori tekisi edellä kerrotulla tavalla muutettavaksi esitettävän 11 §:n nojalla. Oikaisuvaatimus tehtäisiin valtiokonttorille 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta. Valtiokonttorin oikaisuvaatimuksen johdosta tekemään päätöksen voitaisiin sitten hakea muutosta valittamalla hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetyllä tavalla eli hallinto-oikeuteen ja viimeisenä asteen korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Tältä osin esitys noudattaa niitä periaatteita, joita käytettiin uudistettaessa asuntolainoitusta koskevan lainsäädännön muutoksenhaku-säännöstö (HE 237/1998 vp).

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Taloudelliset vaikutukset

Asuntojen neliöhintarajojen poisto lisäisi korkotukimenoja vuoden 1999 lainojen myöntämismäärällä (2 452 kappaletta) arviolta 7 miljoonaa markkaa vuodessa. Jos hintarajojen poisto lisäisi ASP-luottojen kysyntää esimerkiksi vuoden 1998 tasolle (4 300 kappaletta), kasvaisivat korkotukimenot noin 12 miljoonaa markkaa vuodessa.

ASP-asunnonostajan kannalta neliöhintarajojen poisto merkitsisi pääkaupunkiseudulla asumiskustannusten laskua ensimmäisenä vuotena enimmillään runsaalla markalla /m²/kk eli noin 80 mk/kk korkotuki ja verotuki huomioiden. Asumismenoja alentava vaikutus olisi sitä suurempi mitä enemmän asuntojen hankintahinnat ylittävät nykyisin voimassa olevan valtioneuvoston päätöksen mukaiset hintarajat.

2.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksen toteuttamisella arvioidaan olevan vain vähäisiä organisaatio- ja henkilöstövaikutuksia. Valtiokonttorin tehtävät eivät juurikaan muuttuisi siitä, mitkä ne ovat jo tällä hetkellä. Kuntien asuntoviranomaisten työmäärää esityksen toteuttaminen vähentäisi

jonkin verran.

3. Asian valmistelu

Esitys perustuu valtioneuvoston 21 päivänä kesäkuuta 2000 tekemään periaatepäätöksen hallituksen asuntopoliittiseksi strategiaksi. Sen mukaan muun muassa ASP-järjestelmän toimivuutta parannetaan luopumalla neliöhintarajoista. Strategian mukaan lainan enimmäismäärien säätelyä kuitenkin jatketaan. Valvontasäännösten uudistamisen osalta esitys perustuu ympäristöministeriön asettaman kuntaohjaustyöryhmän ehdotukseen (Kuntaohjaustyöryhmän muistio 13.12. 1999, Suomen ympäristö 378).

Esitys on valmisteltu virkatyönä ympäristöministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu valtiokonttoria, valtion asuntorahastoa, Suomen Kuntaliittoa ja Suomen Pankkiyhdistystä. Esitys ei ole ollut tarkastettavana oikeusministeriön lainvalmisteluosaston tarkastustoimistossa.

4. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Eduskunnalle on annettu 30 päivänä kesäkuuta 2000 hallituksen esitys asuntorahoituslainsäädännön rahayksikkömuutoksiksi (HE 96/2000), jossa ehdotetaan muutettavaksi muun muassa oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun lain 4 §:ää siten, että sana ”markkamäärä” korvattaisiin sanalla ”euromäärä”. Nyt annettava esitys tekee tarpeettomaksi aiemmin annettuun esitykseen sisältyvän 4 §:n muutoksen.

5. Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulevaksi voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001. Hallituksen asuntopoliittisen strategian mukaan ASP-järjestelmää muutetaan asuntojen hintarajojen poiston lisäksi myös siten, ettei omavastuukoron ylittävää koron osaa makseta kokonaisuudessaan korkotukena, jotta lainansaa-jaa kannustettaisiin neuvottelemaan mahdollisimman edullisesta korosta. Tämä muutos on toteutettu valtioneuvoston asetuksella. Koska pankit tarvitsevat aikaa korkotuen

määräytymistä koskevan muutoksen vaatimisiin ATK-ohjelmien tarkistuksiin, on asetuksen muutos säädetty tulevaksi voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001. Jotta kaikki ASP-säästäjät saatettaisiin samanarvoiseen asemaan suhteessa nyt tulossa oleviin muutoksiin, ehdotetaan, että myös tähän esitykseen sisältyvät lainmuutokset tulisivat voimaan samasta ajankohdasta lukien.

Jos asunnon osto- tai luovutussopimus olisi tehty tai omakotitalon rakennustyö aloitettu ennen lain voimaantuloa, sovellettaisiin korkotukilainaan asunnon enimmäisneliömetrihintaa ja korkotukilainan neliömetrikohtaista enimmäismäärää koskevia rajoituksia sellaisina kuin ne ovat lain voimaantullessa. Rakennustyön aloittaminen on määriteltä

maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 72 §:ssä, jonka mukaan rakennustyö katsotaan aloitetuksi, kun ryhdytään rakennuksen perustuksen valutöihin tai perustukseen kuuluvien rakennusosien asentamiseen. Ajankohta osoitettaisiin esimerkiksi kunnan rakennustarkastajan antamalla lausunnolla tai muulla luotettavana pidettävällä tavalla.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn valtiokonttorin ratkaisuun sovellettaisiin säännöksiä sellaisina kuin ne ovat lain voimaantullessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta 20 päivänä elokuuta 1982 annetun lain (639/1982) 3 §,
muutetaan 4, 11 ja 12 §, ja
lisätään lakiin uusi 11 a §, seuraavasti:

4 §

Korkotukilaina ei saa ylittää valtioneuvoston asetuksella alueittain vahvistettua enimmäismäärää.

11 §

Jos korkotukilainan saaja on käyttänyt lainavarojaan muuhun kuin tämän lain mukaiseen tarkoitukseen taikka lainaa hakiessaan antanut olennaisesti virheellisiä tietoja tai salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaukuttavia seikkoja, voidaan korkotuen suorittaminen lakkauttaa. Lainan saaja voidaan tällöin valtiokonttorin päätöksellä velvoittaa suorittamaan valtiolle takaisin enintään viisinkertaisena korkotuki, jonka valtio on lainasta maksanut.

11 a §

Hakija, joka on tyytymätön valtiokonttorin päätökseen 11 §:ssä tarkoitettussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaunnista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

12 §

Valtiokonttorin on valvottava, että korkotuki on tämän lain mukainen. Kunnan on valvottava, että lainavarojen käyttö on tämän lain mukainen.

Rahalaitos ja korkotukilainan saaja ovat velvollisia antamaan valtiokonttorille ja kunnalle tietoja, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, että korkotukilaina on käytetty hyväksytyyn tarkoitukseen tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti ja lainaehdot on muutoinkin noudatettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2000. Jos asunnon osto- tai luovutussopimus on tehty tai omakotitalon rakennustyö aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan korkotukilainaan 3 ja 4 §:n säännöksiä sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaantullessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn valtiokonttorin ratkaisuun sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Laki

oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta 20 päivänä elokuuta 1982 annetun lain (639/1982) 3 §,
muutetaan 4, 11 ja 12 §, ja
lisätään lakiin uusi 11 a §, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Korkotukilainaksi hyväksymisen edellytyksenä on, että sen avulla hankittavan asunnon hinta ei ylitä valtioneuvoston alueittain vahvistamaa hyväksyttävää enimmäishintaa asunnon neliometriä kohden.

4 §

Korkotukilainaksi voidaan hyväksyä asuntosäästöopimuksessa tarkoitettu laina enintään siltä osin kuin se vastaa valtioneuvoston alueittain vahvistamaa markkamäärää asunnon neliometriä kohden. Korkotukilaina ei kuitenkaan saa ylittää valtioneuvoston vahvistamaa enimmäismäärää.

11 §

Jos korkotukilainan saaja on käyttänyt lainavaroja muuhun kuin tämän lain mukaiseen tarkoitukseen taikka lainaa hakiessaan antanut olennaisesti virheellisiä tietoja tai salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja, voidaan korkohyvityksen suorittaminen lakkauttaa. Lainan saaja voidaan tällöin kunnan viranomaisen hakemuksesta velvoittaa suorittamaan valtiolle takaisin enintään viisinkertaisena korkohyvitys, jonka valtio on lainasta maksanut.

Ehdotus

3 §

(kumotaan)

4 §

Korkotukilaina ei saa ylittää valtioneuvoston asetuksella alueittain vahvistettua enimmäismäärää.

11 §

Jos korkotukilainan saaja on käyttänyt lainavarojaan muuhun kuin tämän lain mukaiseen tarkoitukseen taikka lainaa hakiesaan antanut olennaisesti virheellisiä tietoja tai salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja, voidaan *korkotuen* suorittaminen lakkauttaa. Lainan saaja voidaan tällöin *valtiokonttorin päätöksellä* velvoittaa suorittamaan valtiolle takaisin enintään viisinkertaisena *korkotuki*, jonka valtio on lainasta maksanut.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

Kunnan viranomaisen on valvottava, että lainavarojen käyttö ja korkotuki ovat tämän lain mukaiset.

Rahalaitos ja korkotukilainan saaja ovat velvollisia antamaan asianomaiselle kunnan viranomaiselle tietoja, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, että korkotukilainaa on käytetty hyväksytyyn tarkoitukseen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti ja lainaehdotja muutoinkin noudatettu.

11 a §

Hakija, joka on tyytymätön valtiokonttorin päätökseen 11 §:ssä tarkoitetussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

12 §

Valtiokonttorin on valvottava, että korkotuki on tämän lain mukainen. Kunnan on valvottava, että lainavarojen käyttö on tämän lain mukainen.

Rahalaitos ja korkotukilainan saaja ovat velvollisia antamaan valtiokonttorille ja kunnalle tietoja, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, että korkotukilainaa on käytetty hyväksytyyn tarkoitukseen tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti ja lainaehdotja on muutoinkin noudatettu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 . Jos asunnon osto- tai luovutus-sopimus on tehty tai omakotitalon rakennustyö aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan korkotukilainaan 3 ja 4 §:n säännöksiä sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaantullessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn valtiokonttorin ratkaisuun sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

